

Zo ŽIVOTA PRED TABUĽOU

2020/2021 — 3. ročník, č .1

Editoriál

Milí čitatelia!

Školský rok sme namiesto tradičného zhromaždenia na školskom dvore a príhovoru pána riaditeľa otvorili komornejšie. Naši noví prváci boli azda jediní, ktorí privítali začiatok vyučovania vonku. Pokým oni dodržiavali rozostupy, my sme už sedeli v triedach a netrpezlivo sme čakali na nový štart.

Neprešiel však ani celý polrok a my sme opäť doma. Na hodinách sa stretávame virtuálne a pravdupovediac, škola nám začína chýbať čoraz viac. Aj napriek týmto okolnostiam vám opäť prinášame nové číslo nášho školského časopisu. Je nabité rôznymi článkami, ktoré vás oboznámia s tým, čo sa u nás za posledný čas udialo.

Dozviete sa čo-to z histórie — ako naša škola vyzerala, ako v priebehu času menila svoju podobu, no dočítate sa aj o aktuálnych udalostiach. Pripomeňme, že škola sa dožíva významného jubilea—oslavuje 60 rokov svojej existencie; teda existencie na nám dobré známom mieste. Prečítajte si, ako si na ňu spomínajú jej bývalí žiaci a čo jej do ďalších rokov želajú.

Dúfame, že sa vám bude nové číslo páčiť a že po ňom s radosťou siahnete.

Vaša redakcia

Obsah

Prvostupniarska anketa	4
Dávne dejiny našej školy	8
Zo školského archívu	13
Vianoce vtedy a dnes	16
Zatvorená škola vtedy a dnes	17
Ako si na našu školu spomínajú bývalí žiaci?	18
Čo sme sa dozvedeli od našich rodičov?	22
Škola oslavuje životné jubileum	24
Opäť sú tu noví prváci...	32
Do školy na bicykli!	34
Halloween	36
Deň jablka	39
Spájame sa so svetom aj keď nechodíme do školy!	42
Školské kolo olympiády v anglickom jazyku	44
Záhrada, ktorá okrem iného aj učí	45
Online stretnutie s Danielom Hevierom	48
Vianočná angličtina	49
Mikuláš, Mikuláš, čo v tom vreci pre mňa máš?	50
Básnické črevo	52
Tajnička	57

Prvostupniarska anketa:

Pýtali sme sa v uliciach

- **Aký máte radi stromček?**

Anonym: Živý.

- **Aké máte na Vianoce zvyky? Akú máte vianočnú tradíciu? Čo máte na Vianociach najradšej?**

Pani Viera: Varenie kapustnice, zdobenie stromčeka. Tiež pripravujeme cestenice- to sú také malé buchtičky plnené lekvárom. Ale tu to poznajú ako bobalky, niečo podobné. Namáčate to poriadne do masla, dobre omáčate v tom masle, posypané makom, no výborné to je.

Dedko V. Chrenko: Kapustnica a oplátky, ovocie.

Pani Berešová: Pokoj, rozprávky, čas s rodinou.

Pani predavačka: Všetci spolu večeríme.

- **Aký je Váš obľúbený / najkrajší darček?**

Pani Darina: Sneh.

Pani zástupkyňa: Nakreslený obrázok od vnučky.

- **Čo budete robiť cez zimu?**

Babka Olinka: Čítať knihy, chodiť na návštevy a ako dôchodkyňa na prechádzky do prírody.

- **Aký zvyk ste mali v škole na Vianoce?**

Pani asistentka Jana: Vyrábali sme darčeky pre spolužiakov.

Prvostupniarska anketa:

Akú ste mali pani učiteľku najradšej a prečo?

Anonym: Pani učiteľku, ktorá ma učila na prvom stupni, bola milá.

• Aký bol najhorší trest, ktorý Vám učitelia dali?

Pani Viera: Asi nezmyselné poznámky typu: Žiačka vyskočila z okna. Tak sa ocko bol pýtať v škole, že ako je to možné, že žiaci vyskakujú z okna z druhého poschodia.

• Čo sa Vám páčilo na škole, čo ste mali radi? Akú hodinu ste mali najradšej a prečo?

Pani Mária: Bolo to blízko.

Pani Darina: Pracovné vyučovanie, tam sme vyšivali a prišivali gombíky.

Pani poštárka: Dejepis, zemepis, bavilo ma to.

Babka Olinka: Slovenský jazyk, rada som písala slohové práce.

• Aká bola Vaša najsmiešnejšia príhoda v škole?

Pani Berešová: Zamkli nás v kabinete s kamoškou.

• Čo ste robili s kamarátom/ -ou cez prestávky?

Pani asistentka Jana: Preberali sme účesy.

• Chodili ste do školy ZŠ s MŠ Jána Smreka?

Pani zástupkyňa: Áno.

Príspevok do obecných novín 4.C

Škola oslavuje 60 rokov a my sme boli zvedaví, ako to tu vyzeralo kedysi...

Hanka Juzeková (4.C) vyspovedala babku a mamu...

Keď moja babka chodila do školy, nebola telocvičňa. Nad jedálňou bol internát. Pod dubom sa skákalo do diaľky a do výšky a v zime sa robilo klzisko. Keď moja mama chodila do školy tak miesto detského ihriska boli políčka, kde sa pestovala zelenina. Miesto multifunkčného ihriska bolo hádzanárske ihrisko. V malej jedálni bolo vyučovanie varenia pre dievčatá a chlapci mali technické vyučovanie.

Podľa zistení Samka Kvasnicu (4.C):

- jedáleň bola kaštieľ
- namiesto sošky v školskom parku bola kedysi fontána
- tam, kde sú teraz hračky pre škôlkarov, boli kedysi dielne a používali sa tam materiály: drevo, plexisklo-farebné, biele, plasty, stolárske ponky... Nástroje mali pílkys, obrábacie stroje, cirkulár, varič, vřtačky
- (vyrábali sa tam napřiklad vtáčie búdky)
- medzi telocvičňou a jedálňou bol kedysi veľký skleník
- za telocvičňou bol učiteľský byt (prespávala tam jedna rodina)
- medzi telocvičňou a jedálňou boli pre dievčatá kuchyne

Samko Kvasnica (4.C) sa pýtal starých rodičov, aké zvyky mali na Vianoce...

Zuzana Kvasnicová: Všetci sa zišli pri stole, pred večerou sa pomodlili, deti vyrábali vianočné reťaze alebo čokoládu s hrozičkami.

Vladimír Kvasnica: Gazda rozdával oplátky, prvú natrel medom, druhú prikryl a spravil každému krížik na čelo. Podávalo sa 5 až 12 chodov, napríklad rybacia polievka, ryba: kapor, filé, pstruh, makové pupáčky- podobné ako dukátové buchtičky, hríby, omáčky...

Dávne dejiny našej základnej školy – čo sa dozvedáme zo školskej kroniky

Podoba súčasnej Základnej školy Jána Smreka v Melčiciach-Lieskovom sa v priebehu dramatických udalostí 18. 19. a 20. storočia výrazne menila. Menilo sa miesto, zariadenie, učiteľský zbor, žiaci... Zo zaprášených, no o to viac cenných kroník, ktoré sa nachádzajú v školskom archíve sa dozvedáme, že škola stála v Melčiciach ešte pred rokom 1768 a právom teda patrí medzi najstaršie školy v okolí. Presné miesto, kde sa nachádzala nie je známe, no bola vraj postavená z dreva.

O takmer polstoročie neskôr, v roku 1816 sa škola podľa dobovej kroniky nachádzala vo veľmi zlom stave, takmer na spadnutie. Želanie mnohých obyvateľov sa naplnilo a o desať rokov neskôr, v roku 1826, sa stala nová škola skutočnosťou. Z čoho pozostávala? Človek, ktorý by si kroniku dnes prečítal, by hádam ani neveril, akú dlhú cestu sme od týchto čias prešli. Autor kroniky opisuje priestory nasledovne: *„Pozostáva z veľkej učebni, z izby a kuchyni pre učiteľa, komory a z maštale. V Učebni byly dlhé lavice, celkom obyčajné a dlhé stoly. Školy bola súca prijat' i cudzie deti.“*

Keďže svet svoje tempo nespomaľoval, no rýchlosť zmien bola neustále vyššia, obyvatel'ov pribúdalo a vzdelanie bolo čoraz dôležitejšie, škola musela rásť. „*Hoc stará budova bola dosť veľká a vystavaná bola z tvrdého materiálu, došlo k stavbe novej budovy okolo roku 1870 – 75.*“ Neskôr pri budove tejto školy vybudovali pálenicu. Z kroniky sa ďalej dozvedáme, že v pálenici sa rozmnožilo veľa potkanov a tie spôsobili značné problémy i škole. Majiteľ pálenice však tento problém zanedbával až ho nakoniec miestni obyvatelia udali. Súd rozhodol, že tento človek musel vybudovať novú budovu školy, keďže tá pôvodná bola priveľmi poškodená.

Takúto podobu mala škola v rokoch 1918 – 1922. Popri katolíckej škole v Melčiciach, bola evanjelická škola v týchto rokoch zriadená v Adamovských Kochanovciach. Po roku 1930 prešli priestory školy opäť prestavbou. Nárast počtu žiakov totiž znamenal, že „*pre toľkých žiakov nestačila.*“

Šk. miestnosť pred prestavbou.

Z kroniky sa ďalej dozvedáme, že v roku 1947 bola v Melčiciach zriadená štátna detská opatrovňa. Umiestnená bola v prenajatej budove, bolo v nej v tom čase umiestnených 31 detí. Pod slovom opatrovňa rozumieme internát, na ktorom mohli zostávať žiaci dochádzajúci z väčšej vzdialenosti.

Obyvatelia Zemianskeho Lieskového v týchto rokoch posielali svoje deti do školy v Kochanovciach, keďže obec patrila pod tento školský obvod. Vtedajší riaditeľ školy v kronike opisuje situáciu: „*Podal som žiadosť o rozšírenie obvodu školy o obec Zemianske Lieskové, ktoré tesne susedí s Melčicami a deti musia dochádzať až do Kochanoviec, čo je pre deti po každej stránke nevýhoda.*“

Po niekoľkých nezhodách a nedorozumeniach sa tento krok podarilo splniť. Dozvedáme sa, že 29. septembra 1946 sa v Zemianskom Lieskovom konala slávnosť pri príležitosti novozriadenej štátnej meštianskej školy. *„Na zriadení tejto meštianskej školy pracoval riaditeľ škola A. Liška takmer celý jeden rok. Meštianska škola umiestnená je v kaštieli Karšayovskom.“*

V okolitých obciach prebiehala výučba približne po piaty ročník. Ďalšie vzdelávanie mali žiaci absolvovať v Trenčíne. V zápiskoch z roku 1945 sa dozvedáme: *„Dávnejšie razila si cestu myšlienka zriadiť obvodnú meštiansku školu pre okolité obce, keďže i tohto roku dochádzalo do Trenčína vlakom 136 detí do meštianskej školy. Jako však iskierka nádeje zasvietila, tak i zhasla, keďže nebolo dost' iniciatívy, jak v učiteľstve tak i občania okolitých obcí nemohli sa dohodnúť.“* Myšlienka novej a väčšej školy tak bola započatá. V roku 1948 kronikár píše: *„Už od minulého roku pracuje riaditeľ školy na tom, aby bolo pri-kročené k novostavbe Štátnej ľudovej školy. Viackrát zdôrazňoval a propagoval tak v Melčiciach prepotrebnú stavbu novej školy, keďže staré budovy vôbec ani zďaleka nevyhovujú ani najnutnejším požiadavkám školy. Prípravné práce sú už hodne ďaleko, len pozemok nie je ešte definitívne v rukách obce, čo je prvou podmienkou.“*

Definitívne spojenie školy v Melčiciach, Zemianskom Lieskovom a Adamovských Kochanovciach sa uskutočnilo v roku 1953, *„a tak bola otvorená osemročná stredná škola v Zemianskom Lieskovom. 1. septembra začalo sa vyučovať už ako na jednej škole, spojením detí z Kochanoviec a Melčíc.“* Na tomto mieste kronika končí. O niekoľko rokov neskôr došlo k výstavbe nových školských priestorov.

Zo školského archívu

Každý z nás si pamätá triednu knihu, či klasifikačný hárok. Základné školské dokumenty slúžiace na zaznamenávanie dochádzky žiakov, známok, prospechu ale aj miesto, na ktoré učitelia zapisovali žiakom poznámky. Tieto dokumenty tiež menili v priebehu času svoju podobu. V školskom archíve sa nám podarilo naraziť na takýto dokument, je z roku 1908. V tomto čase bola naša krajina súčasťou Uhorskej ríše. Takzvané Apponyiho zákony v týchto rokoch nariaďovali výučbu a používanie maďarského jazyka. Slovenčine sa mala venovať iba jedna hodina týždenne a vyučovanie malo inak prebiehať v maďarčine. Tá sa stala úradným jazykom vo všetkých sférach. Školský dokument na obrázku bol pôvodne zapečatený.

V archíve sme našli i historický rozvrh triedy písaný v maďarčine. Rovnako pochádza z roku 1908. Žiaci v tomto období sa učili aj v sobotu a tak o voľnom víkende mohli iba snívať. Vedeli by si takúto výučbu predstaviť i dnešní žiaci? Vyučovanie popoludní bolo kedysi úplne normálne. Ak bol počet žiakov v škole príliš vysoký a tried bolo málo, existovala ranná a poobedňajšia výučba, a tak niektorí chodili do školy doobeda, iní zasa popoludní.

Ó R A R E N D.

Idő	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat
Délutáni	8-9	Ismerkedgetés	Történelem	Ismerkedgetés	Olvasás	Ismerkedgetés
	9-10	Ismerkedgetés	Olvasás	Történelem	Történelem	Olvasás
	10-11	Olvasás	Hittan	Ismerkedgetés	Ismerkedgetés	Ismerkedgetés
	11-12	Ismerkedgetés	Hittan	Ismerkedgetés	Ismerkedgetés	Ismerkedgetés
	2-3	Történelem	Olvasás	Ismerkedgetés	Ismerkedgetés	Történelem
Délutáni	3-4	Ismerkedgetés	Ismerkedgetés	Történelem	Történelem	Hittan
	3-4	Ismerkedgetés	Ismerkedgetés	Történelem	Történelem	Hittan
Délutáni	8-9					
	9-10					
	10-11					
	11-12					
	2-3					
Délutáni	3-4					
	3-4					

Vianoce: vtedy a dnes

Druhá polovica novembra so sebou iste pozvoľna prináša aj vianočnú atmosféru. Žiaci sa tešia na sviatky, darčeky a rodinu, no dozaista i odpočítavajú dni, ktoré zostávajú do začiatku prázdnin. Vidina snehu za oknom, dobrej sánkovačky či lyžovačky naplňa sny mnohých ľudí. Iste, každý žiak ešte ráta s tým, že 6. decembra napíše na tabuľu známe „*na svätého Mikuláša, neučí sa, neskúša sa!*“

Na našej základnej škole má oslava tohto sviatku bohatú tradíciu. Každoročne sa žiaci i učitelia podieľajú na výzdobe školy a príprave Vianočnej akadémie. Každý sa teší na slávnostné predstavenie – rodičia, žiaci i učitelia. Chodbu zdobí vianočný stromček a iste by sme ho našli i v každej triede. Predvianočný týždeň je plný udalostí. Organizujú sa vianočné trhy, na ktorých sa môžeme kúpiť koláče, dekorácie no podnikavci predávajú aj rôzne iné veci. Netreba zabúdať ani na vianočný volejbalový zápas medzi učiteľmi a deviatakmi. Celá škola každoročne s napätím sleduje tieto dramatické športové okamihy a drží palce jednému z tímov. Ako sa tieto sviatky oslavovali v minulosti? Nahliadnime opäť do kroniky a prenesme sa do roku 1948.

„Dňa 18. decembra 1948 škola poriadala verejnú Vianočnú besiedku s pestrým programom. Spojenú s nádielkou pre chudobné deti. Besiedka bola vyplnená divadielkami, spevnými číslami, básničkami. K programu prispela Materská škola z Melčíc a Materská škola zo Zemianskeho Lieskového. Obdarovaných bolo 170 detí cennými školskými potrebami a cukrovinkami. Záujem zo strany rodičov a verejnosti bol veľký.“

Zatvorená škola: vtedy a dnes

Čo-to sme sa už o minulosti našej školy dozvedeli. Presuňme sa teraz o niekoľko desaťročí dopredu. Dištančné vyučovanie. Žiaci a učitelia sa pod vplyvom okolností spájajú cez internet. Tabuľu nahrádza zdieľaná obrazovka, prítomnosť na vyučovaní zabezpečuje počítač alebo mobilný telefón. Viete si predstaviť podobný scenár v minulosti? Ako by sa žiaci učili ak by nemohli ísť do školy pre podobnú príčinu ako dnes? Výklad učiva, osvojovanie vedomostí a zručností, počítanie príkladov, nácvik správneho písania a čítania – to všetko by museli zabezpečovať výlučne rodičia. V opačnom prípade by sa žiaci neučili. V kronike nachádzame záznam z roku 1946:

„Koncom mája vyskytly sa na škole vo väčšom rozsahu osýpky a preto Okresný národný výbor v Trenčíne výmerom zo dňa 28. mája 1946 zatvoril školu na dobu 12 dní, t.j. od 28. mája do 8. júna 1946.“

Takéto nevyhnuté „prázdniny“ v minulosti neboli ojedinelé. Mnohí z našich rodičov a starých rodičov by si zaiste spomenuli aj na chrípkové a uhoľné prázdniny.

Ako si na našu základnú školu spomínajú jej bývalí žiaci?

Ako si na našu školu spomínajú naši žiaci? Spýtali sme sa ich zopár otázok aby sme zistili či sú ich spomienky príjemné. Ich odpovede nás príjemne prekvapili, niektoré aj pobavili. Naši respondenti majú rôzny vek, a preto sa ich odpovede mierne líšia. Niektorí školu navštevovali v 50. a 60. rokoch 20. storočia, iní počas 80. a 90. rokov. Tie najzaujímavejšie odpovede si môžete prečítať.

Spomínate si na nejakého svojho obľúbeného učiteľa?

- *Na triednu učiteľku Margitu Lichnerovú a matematikárku Dášu Fabiánovú. Rada som sa učila geometriu.*
- *Pán učiteľ Kreháč, učiteľ telesnej výchovy. Viedol nás k láske k športu.*
- *Pani učiteľka Sulová, úžasná pani učiteľka SJL a dejepisu.*
- *Áno spomínam, spomínam si na svoju triednu učiteľku Pani Havlasovú, ktorú sme mali od 6. do 8. triedy. Prečo? Pretože bola taká priateľská, veselá mala nás rada a vždy bola taká čestná a férová.*
- *Moja obľúbená učiteľka bola pani učiteľka Lišková. Bol ku mne vždy milá a dala mi výborné základy z matematiky.*
- *Daša Fabianová - bola mojou triednou učiteľkou.*

Chodili ste do školy radi?

- *Áno. Rada som sa učila, a do školy sa chodiť muselo aj musí :-)*
- *Na ruský jazyk, hudobnú výchovu, výtvarnú moc nie. ale telesnú, fyziku, chémiu áno.*
- *Tak v podstate hej, ťažko povedať či hej alebo nie. V podstate sme tam museli chodiť. Ale chodil som tam rád, boli sme tam taká veľmi dobrá partia, kamaráti a zažili sme tam veľa srandy a spoločných zážitkov.*
- *Áno, vždy mi tam bolo dobre a mám odtiaľ veľa príjemných zážitkov a ,kamarátov.*

Spomínate si na nejakú zaujímavú príhodu, ktorá a vám v škole stala?

- *Bol 1.apríl a so spolužiakmi sme vymysleli, že dáme našej triednej učiteľke namiesto učebníc na stôl hygienické vrecko, ale učiteľka to nesprávne pochopila - pochopila to tak, že chodí do školy neupravená a má sa upraviť. Brala to ako urážku. Celé zle :-(Potom to do školy museli prísť vysvetľovať aj rodičia. Bol to veľmi zaujímavý a poučný zážitok.*
- *Pohrýzla som pani učiteľku Lichnerovú, nevedela ma dostať do prvej triedy.*
- *Áno spomínam si, keď sme mali Techniku tak sme natierali celý plot okolo školy, samozrejme že som nemal veci na prezlečenie, čiže som mal nový sveter komplet celý zafarbený od farby a keď som prišiel domov tak si to moja mama hneď všimla a bol som vyhrešený.*

Aký bol váš obľúbený predmet? Prečo?

- *Zemepis, slovenský jazyk, matematika, Na zemepise som sa naučila vždy niečo nové.*
- *Telesná výchova, nakoniec som ju aj vyštudoval.*
- *Slovenčina, pani učiteľka Sulová ju vedela perfektne vysvetliť.*
- *Môj najobľúbenejší predmet bola asi prírodoveda, a to vtedy keď sme v 6. ročníku preberali zvieratká.*
- *Matematika - skvelá učiteľka, atmosféra na hodinách.*

Mali ste aj nejaké iné predmety, ktoré sa dnes neučia?

- *Asi nie, iba sa inak volajú. Mali sme predmet, na ktorom sme chodili na "polička", tie sa nachádzali vzadu, kde je teraz ihrisko a posilňovacie stroje. A mali sme aj predmet, neviem už v ktorom ročníku to bolo, ale mali sme tam šitie, varenie... Na varení sme robili 4 druhy nátierok... skupinka, v ktorej som bola ja, robila kvasnicovú nátierku.. ...doma ju robíme dodnes... je výborná ...*
- *Pracovné vyučovanie, práce na pozemku a práce v dielni.*
- *Pracovali sme na záhradke a čo sme dopestovali, to nám dali pani kuchárky k obedu.*
- *Jasné, nemali sme Nemčinu a Angličtinu, my sme sa učili len Ruský jazyk. Potom sa ešte rozdeľovali Technické práce, tak že chalani boli v dielni a dievčatá sa učili variť, čiže boli v kuchyni*

Čo by ste chceli škole zaželať k jej šesťdesiatemu výročiu?

- *Škole by som chcela z celého srdca zaželať rozumné, šikovné, múdre a hlavne slušné deti a vzdelaných a dobrých učiteľov s obrovskou dávkou trpezlivosti, ktorú v dnešnej dobe určite potrebujú.*
- *Aby učitelia mohli učiť podľa svojich predstáv a tak aby viac naučili deti pre praktický život. Učiť dôležité veci a netrvať na zbytočnostiach.*
- *Hlavne, aby v nej naše deti našli skvelých učiteľov, a tešili sa zo získaných vedomostí, ktoré využijú v ďalšom živote. Všetkým želám najmä veľa vzájomného pochopenia a trpezlivosti.*
- *Chcel by som jej odkázať nech je tam hlavne veľa kvalifikovaných a vzdelaných učiteľov, aby tie informácie predali žiakom čo najlepšie ako vedia.*

Čo sme sa dozvedeli od našich rodičov?

Zo spomienok svojich rodičov, starých rodičov a príbuzných, ktorí boli kedysi zamestnancami základnej školy alebo ju navštevovali v detských časoch, čerpali naši siedmci v slohovej práci. Radi sa, milí čitateľa, o tieto spomienky s vami podelíme.

.....

Bránami našej školy prešlo veľa žiakov, z ktorých sú dnes starí rodičia a teraz školu navštevujú ich vnúčatá. Moja babka patrila medzi prvých žiakov školy. Často mi rozprávala príhody zo školských čias. Boli to časy, keď deti nemali toľko možností učiť sa, pretože oveľa viac pomáhali rodičom doma. Ale aj tak to bolo, podľa jej slov, najkrajšie obdobie života.

(Tomáš Balaj)

Škola začínala pod vedením pána riaditeľa Rosu, ďalších riaditeľov ako pán Havlas, pani Petrovičová či Kováčeková. Pod ich vedením vyrastali v škole šikovní žiaci, ktorí v tých časoch reprezentovali školu v recitačných súťažiach Puškinov pamätník, Hviezdoslavov Kubín, ale aj v matematických a chemických súťažiach. Treba spomenúť, že škola sa zúčastňovala športových súťaží a mala aj kvalitné hádzanárske družstvo žien. V tomto družstve vyrastala hráčka (pani) Tranžíková, ktorá reprezentovala aj Československú republiku. Škola nezaostávala ani v kultúrnych podujatiach. Mala svoje divadlo.

(Paulína Sýkorová)

V škole som už „tretia generácia“ z našej rodiny, ktorý ju navštevujem. Nechce sa mi veriť, že sa tu učil otec a predtým jeho otec, môj dedko. Zo spomínania viem, že sa škola veľmi zmenila. Pribudlo viac tried. Školu ukončilo veľa šikovných žiakov a dnes sú zo spolužiakov môjho otca a starého otca stolári, pekári, úradníci, lekári a možno aj učitelia.

(Lukáš Chudý)

V budove terajšej jedálne bola malotriedka, v ktorej sa nachádzali iba dve učebne. Malotriedka bola iba pre deti z Lieskového. Po dostavaní nových budov sa rozšíril počet tried a školu navštevovalo viac žiakov. Dochádzali aj deti z okolitých dedín.

Telesná výchova sa vyučovala za pekného počasia vonku a keď bolo vonku škaredo, cvičilo sa na dolnej chodbe v hornej budove. Neskôr sa v areáli školy postavila športová hala. Veľkú zásluhu na stavbe mal pán Dušan Medvecký.

(Diana Ištoková)

Možno si niektorí starší spomínajú na pani učiteľku Balážovú, keď sa krčili ešte v laviciach pred malou tabuľou. Na začiatok hodiny školník zazvonil zvončekom zaveseným na chodbe.

(Peter Mitana)

Z rozprávania mojich starých rodičov, ktorí sa podieľali svojou prácou na budovaní školy, viem, že nebolo vždy všetko jednoduché. Niekedy chýbal stavebný materiál, inokedy pracovná sila, ale nakoniec sa všetko podarilo a dnes tu stojí krásna škola.

(Adrián Michlaec)

Škola oslavuje životné jubileum

Školská brána sa prvýkrát otvorila v roku 1960. Vyrastali v nej rôzne generácie . Už od začiatku sa táto škola snažila žiakov vychovávať tak, aby z nich vyrástli féroví a vzdelaní ľudia. Každý jeden učiteľ (či už bývalý alebo súčasný) učil žiakov najlepšie, ako len vedel a každý si za to zaslúži jedno veľké vysvedčenie, v ktorom budú (ako sa hovorí) „samé“ jednotky. Takéto vysvedčenie si zaslúži aj každý riaditeľ, zástupca riaditeľa, školník, pani kuchárky a samozrejme aj všetci ostatní.

Teraz táto škola oslavuje 60 rokov a neustále sa zlepšuje a modernizuje. Pomaly dosiahne dôchodkový vek, ale my všetci dúfame, že bude fungovať ešte aspoň ďalších 60 rokov a že v nej budú vyrastať aj naše deti.

Školské aktivity

Naša škola každý rok organizuje medzi inými súťažami i školské kolo súťaže Hviezdoslavov Kubín, na ktorej sa zúčastňujú žiaci zo všetkých tried. Ďalej každoročne chodia žiaci z druhého stupňa do kina rozšíriť si svoje vedomosti v rámci vzdelávacích dokumentov o najrozmanitejšom spôsobe života v rôznych krajinách. Počas špeciálnych dní ako Deň Zeme, ale i keď máme OČAP, sa všetci snažia, aby sme spravili niečo pre prírodu. Ale hlavne — učia nás tu, ako sa učiť tak, aby sme napredovali a boli najlepšou verziou seba samého.

Okrem učenia sa na škole aj pestovalo

V minulosti sa na tejto škole pestovali aj rôzne plodiny, ako napr. zemiaky, sója, hrach, mrkva, petržlen, kaleráb...Určite to veľa ľudí doteraz nevedelo. Žiaci všetkých ročníkov sa museli počas celej sezóny starať o tieto plodiny.

Na jar si museli žiaci pripraviť políčko, vykopať jarčeky a zasadiť spomínané plodiny. Počas jari a leta sa o všetko starali. Museli jednotlivé hriadky polievať, okopávať, trhať burinu a tak ďalej.

Keď boli jednotlivé druhy zeleniny dostatočne pripravené na zber, museli ich vykopať alebo vytrhať. Potom všetko upratať a, samozrejme, dôležitou povinnosťou bolo všetko porýľovať a pripraviť na zimu.

Takto vypestovaná zelenina putovala do školskej jedálne, v ktorej z nej varili výborné obedy. Každý žiak mal pracovný odev, rukavice a v školskej dielni bolo aj náradie, ktoré k tomu potrebovali. Takýto predmet sa volal PESTOVATELSKÉ PRÁCE.

Všetkým žiakom sa táto hodina veľmi páčila. Mnohí boli už zvyknutí na takúto prácu, keďže vtedy mal doma skoro každý veľké hospodárstvo, záhradu a niektorí museli pracovať aj na poliach. Niečo podobné by sa mohlo vrátiť aj v súčasnosti.

Školský časopis

Naša škola má svoj vlastný časopis, v ktorom sú rôzne články písané žiakmi. Napríklad zážitky z lyžiarskeho výcviku. Ďalej sú v ňom uvedené rôzne informácie o škole, školských projektoch, súťažiach, ktoré prebehli a všetko je zdokumentované fotografiami. Tento časopis si môže pozrieť každý žiak, ktorý má záujem.

Väčšinou sa o návrh, štruktúru a spracovanie časopisu starajú žiaci zaangažovaní do krúžku, ktorý sa venuje špeciálne tomuto. Prispieť však môže ktokoľvek. Obsah často spestrujú aj zaujímavé akcie organizované naším školským parlamentom.

(Anetka Baňárová, 8.A)

Škola počas pandémie

Počas pandémie, ktorá postihla celý svet, sa všetci snažia, aby bol náhradný vyučovací režim zmenený, čo najmenej je to možné. V každej triede preto prebieha online vyučovanie. Aj keď sa niektorí žiaci nepripájajú a neplnia si povinnosti, ostatní sa snažia pracovať čo najlepšie. Je nám veľmi ľúto, že krásne narodeniny školy, na ktorú sme hrdí, nemôžeme osláviť priamo v nej.

Základná škola, Zemianske Lieskové (pôvodný názov Malé Žabokreky)

5. 9. 1960 (pondelok)

Pre niekoho obyčajné ráno, pre 11-ročnú Vierku a 800 ďalších detí ráno plné vzrušenia a očakávaní. Ide sa do školy, no nie hocijakej školy, ale úplne novučičkej – veľkej, naozaj veľkej školy. Vierka, žiačka 5.C, ide pešo z Adamoviec do Malých Žabokriek (ako vtedy volali Zemianske Lieskové) do školy. „V škole všetko nádherne voňalo novotou,“ spomína moja babka, vtedy 11-ročná Vierka Pavlíková, keď si premietne prvý deň v novučičkej škole.

Základná škola sa nachádza v areáli kaštieľa Žambokrétovcov v bývalých Malých Žabokrekoch, dnes v časti Lieskové. V areáli je dvojkrídlová neskoro klasicistická budova z polovice 19. storočia a veľký park. Majitelia ju predali začiatkom 20. storočia Júliusovi Szálavskému, trenčianskemu županovi. Dnes slúži kaštieľ ako školská jedáleň a školský klub. V areáli kaštieľa sú ďalšie dve budovy (horný a dolný stupeň spolu s materskou školou), park a veľká telocvičňa, ktorá bola postavená o 15 rokov neskôr (1975). Prvým riaditeľom školy bol p. Rosa a zástupca riaditeľa p. Liška. Po mojej babke, mám som tretia generácia z našej rodiny, ktorá túto školu navštevuje.

(Romana Krasková, 9.B)

Po 50-tich rokoch dostala škola nový šat (v roku 2011 sa uskutočnila komplexná rekonštrukcia školy a v roku 2013 rekonštrukcia telocvične) a s pribúdajúcimi rokmi získala čestný názov Základná škola s materskou školou Jána Smreka, a to pri príležitosti 110. výročia narodenia Jána Smreka (rodáka z obce Melčice-Lieskové), čím získala vážnosť a svoje miesto.

Aj keď som posledný rok súčasťou Základnej školy s materskou školou Jána Smreka, už teraz viem, že mi bude za ňou veľmi smutno. Tu som sa veľa naučila a spoznala veľa skvelých priateľov.

A takto vyzerá 60-ročná pani s menom Základná škola s materskou školou Jána Smreka dnes.

Ešte spomeniem známych bývalých žiakov Základnej školy s materskou školou Jána Smreka a spolužiakov mojej babky:

Eugen Korda: známy žurnalista

Vladimír Lamačka: významný právnik

Janko Čamek: inštruktor letectva a uznávaný pilot

Elena Sulová: učiteľka na Základnej škole Melčice Lieskové

Dušan Chlapík: primár chirurgie NsP TN

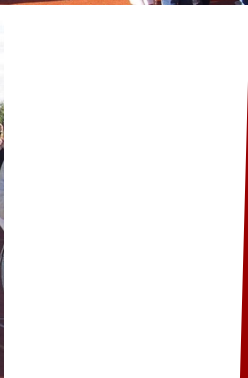
Opäť sú tu noví prváci... Alebo ako sme otvorili školský rok 2020/2021

Záver predchádzajúceho školského roka sme všetci spoločne oslávili v škole. Každý dostal svoje vysvedčenie, no i napriek tomu, že tento raz na ňom neboli známky, sme sa všetci tešili. Tešili sme sa najmä tomu, že môžeme byť so svojimi spolužiakmi. Celý druhý polrok totiž prebiehalo dištančné vyučovanie.

O to viac nedečakí sme boli na začiatku školského roka 2020/2021. Otvorenie nového školského roka vždy sprievádzalo zhromaždenie na školskom dvore, kde sme si vypočuli príhovor pána riaditeľa. Tentokrát ste však na školskom dvore mohli vidieť iba prvákov, ktorí sa snažia dodržiavať bezpečný rozostup. Iba oni si vypočuli privítanie z úst pána riaditeľa, pani zástupkyne a pani starostky na čerstvom vzduchu.

My ostatní sme už v tom čase sedeli v triedach a s napätím sme očakávali úvodné slová našich triednych učiteľov, ktoré všetko odštartujú. Prekvapením pre nás bolo, že pán riaditeľ na nás nezabudol a každú triedu privítal samostatne.

Radosť z toho, že sa všetci môžeme v škole spoločne stretnúť a porozprávať sa však opäť vystriedal smútok. Koncom októbra sme sa všetci dozvedeli, že opäť musíme zostať doma a učiť sa prostredníctvom videohovorov s našimi učiteľmi. Dúfame, že čoskoro budeme opäť môcť sedieť v školských laviciach.

Do školy na bicykli!

Začiatkom októbra, pokým nám ešte počasie prialo, sa na našej škole uskutočnila zaujímavá súťaž. Cieľom bolo zistiť koľko ľudí prišlo na bicykli do školy. Každý deň chodili dvaja žiaci do tried a zapisovali si mená tých, ktorí na príchod použili tento dopravný prostriedok. Hoci počasie počas niektorých dní nebolo úplne ideálne, nevzdávali sme sa.

Samozrejme, našli sa aj takí, ktorí chodili autobusom alebo ich priviezli rodičia autom. Boli to najmä žiaci, ktorí bývajú ďaleko alebo sa im jednoducho nechcelo.

Po skončení vyučovania sa na školskom dvore uskutočnila aj súťaž. Zúčastnili sa jej tí, ktorí vedeli dobre jazdiť na kolobežke. Pani učiteľky pripravili na dvore zaujímavú dráhu plnú nástrah. Ten, kto 'trať zvládol bez zaváhania dostal sladkú odmenu. Na ďalší deň si pani učiteľka Vitková Maršáľková pre nás pripravila zaujímavú prezentáciu o bicykloch. Náš pán učiteľ chcel s nami podniknúť cyklovýlet po novovybudovanej Vážskej cyklomagistrále, no počasie nám to nedovolilo. Určite ho podnikneme inokedy.

Sme radi, že škola skutočne nie je iba o učení, no dáva nám aj príležitosť na to, aby sme sa zabavili. Dúfame, že o rok si to zopakujeme.

Cesta bicyklom

Naši milí žiaci
chodia po ulici.
S bicyklom i bez neho,
usmiati sú nesmelo.

V rýchlosti jak strela
spadnem na kolená.
Kolienko sa zahojí,
bicykel sa opraví.

Neskoro do školy letím,
dolu kopcom neubrzdím.
Učivo už nevnímam,
na bicykel spomínam.

Učiteľ už hneď sa pýta:
„Čo si robil keď si chýbal?“
Domov idem sklamaný,
bez bicykla samotný.

Prišiel som ja za šera,
už len čakám na deda.
Dedo na mňa smutne hladí:
„Bicykel už neopravím.“

Tak vždy večer pri posteli,
v kúpeľni, aj pri večeri,
myslím naňho každý deň,
keby to bol iba sen.

Lucia Plesnivá, Karolína Kopuncová

HALLOWEEN

Halloween - slovo ktoré sa spája s rôznymi strašidelnými a hrôzostrašnými filmami či vecami. Sám Tento sviatok skutočne hrôzostrašný a strašidelný aj je. Ľudia chodia oblečení ako upíri, zombie, rôzne temné bábiky známe z hororov ,atď'...

V našej škole sa takéto niečo tiež deje. Každoročne usporadúvajú žiaci a učitelia strašidelnú párty na ktorej nesmú chýbať súťaže. Kvôli Covidu sa však tento rok Halloween neuskutočnil. Zostávali už len dva dni do oslavy a ono nič. Všetci sme mali prichystané tie najlepšie a najoriginálnejšie kostýmy ever.

Napriek tomuto sklamaníu sme si však nezabudli vyzdobiť triedy. Na chodbe ste mohli stretnúť obrovského pavúka a okná boli pokryté pavučinami

Každý sa snažil ako vedel a pripravoval svoju triedu na najstrašidelnejší deň v roku. Tešili sa všetci do jedného. Pripravovali si kostýmy, masky, príbehy...

Keď už sme všetci boli nachystaní, dozvedeli sme sa, že ostaneme doma. Každý sklamaný v tvári odišiel domov a začalo sa dištančné vyučovanie. Niektorý si Halloween spríjemňovali tým že sa na online hodiny zamaskovali ako hororové postavičky. Všetci dúfame, že na budúci rok nám už nič neprekazí plány.

Deň jablka

Október sa na našej škole neodmysliteľne spája s Dňom jablka. Ani tento raz sme nespravili výnimku a pripravili sme bohatú výzdobu tried. Na začiatok si však povedzme niekoľko zaujímavých faktov o tom, čo všetko v trakom jablku môže byť. O tom, že je veľmi zdravé zaiste nik nepochybuje.

Jablko obsahuje množstvo vitamínov, ktoré sú prospešné pre naše telo. Napríklad vitamín A, B1, C, E a K. Tieto vitamíny posilňujú našu imunitu a pomáhajú nám v boji proti rôznym ochoreniam. Vedeli ste však, že najviac vitamínov obsahuje práve šupka? Takže ak nabudúce budete jesť toto ovocie, nešúpte ho, urobíte tak niečo pre svoje zdravie.

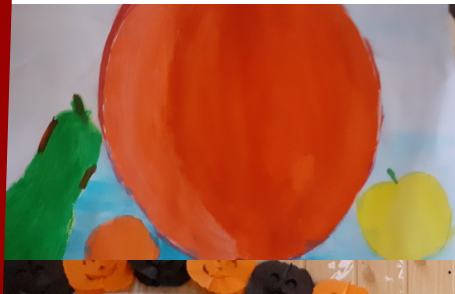
Deň jablka na našej škole zvyčajne oslavujeme tak, že súťažíme o najmenšie a najväčšie jablko. Každá trieda prinesie zopár exemplárov a z celej školy potom vyberieme to naozaj najväčšie a naozaj najmenšie.

Počas prvej hodiny sme zvyčajne v triedach, ochutnáваме koláče, pijeme jablkovú šťavu a rozprávame sa. Pripravujeme dekorácie a premýšľame ako vyzdobiť náš stánok.

Po skončení prvej hodiny si na dolnej chodbe rozložíme lavice, stoličky, pripravíme a vyzdobíme stánok, na ktorom budeme ponúkať a vystavovať naše jablčné produkty. Koláče a jablká vyzdobíme najrôznejšími svetielkami a ozdobami. Po druhej hodine ideme späť do tried. Väčšinou sa rozprávame, pozeráme filmy alebo sa jednoducho na hodinách dozvieme o tomto ovocí vždy niečo nové.

Tento rok nám však koronavírus zmenil plány. Tento deň sme nemohli osláviť rovnako ako počas predchádzajúcich rokov. My sme však nezaháľali a svoje triedy sme vyzdobili najlepšie ako sme vedeli.

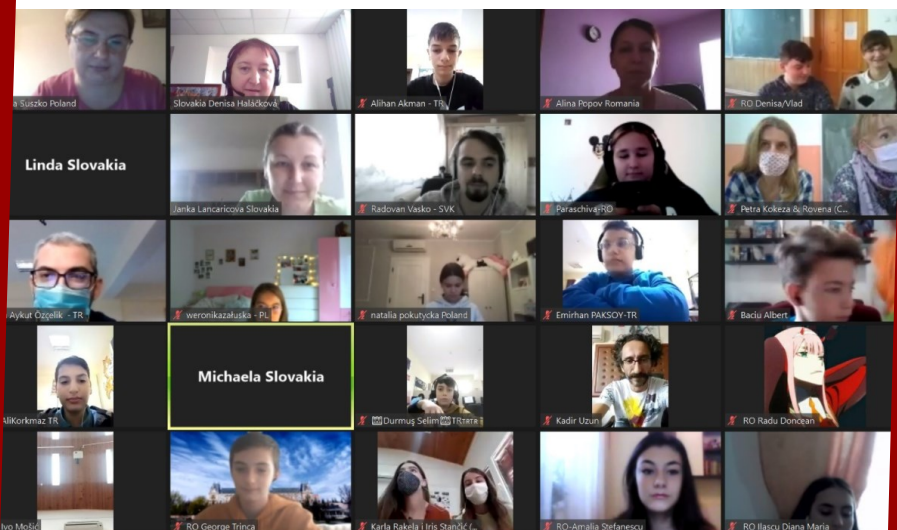
Spájame sa so svetom aj keď nechodíme do školy!

Ako ľudia žijú v iných krajinách? Učia sa zahraniční žiaci rovnaké veci ako my? Ako vyzerajú ich školy? Riešia podobné každodenné problémy ako my? Aby naši žiaci zistili pravdivé odpovede na všetky otázky a porovnali tak svoje skúsenosti so skúsenosťami iných žiakov, ponúkli sme im jedinečnú príležitosť. V rámci projektu Erasmus, do ktorého sme sa v tomto školskom roku zapojili, majú žiaci možnosť zapájať sa do online konferencií so školami zo zahraničia. Spolupracujú s nami školy z krajín ako je Poľsko, Rumunsko, Turecko či Portugalsko. Prvé stretnutie sa uskutočnilo začiatkom Novembra.

Žiaci prezentovali základné údaje o ich krajinách a školách, ktoré navštevujú. Samozrejme, tomuto stretnutiu predchádzalo množstvo práce, keďže všetci chceli byť čo najlepšie pripravení. Našími zástupkyňami a reprezentantkami sa počas prvého stretnutia stali žiačky 9. ročníka Michaela Stecová, Linda Nedorostová, Lenka Horváthová a Petra Mizeráková. Dievčatá sa svojej úlohy na vysokej úrovni a všetkých účastníkov oboznámili so základnými faktami o základnej škole v Melčiciach-Lieskovom a o našom regióne.

Erasmus+

Je dôležité, nezľaknúť sa výziev a pevne sa chopiť ponúkaných príležitostí. Dievčatá dokázali, že sa neboja použiť vedomosti, ktoré na našej škole nadobudli, vedia byť tvorivé a dokážu kriticky myslieť. Tento projekt ponúka žiakom jedinečnú možnosť, aby si vyskúšali skutočnú a autentickú komunikáciu v anglickom jazyku, aby dokázali porozumieť iným kultúram a osvojili si dôležité a praktické zručnosti nielen v oblasti dorozumievania. Súčasťou tejto výzvy je aj vycestovanie do škôl v zahraničí a rovnako aj príchod zahraničných študentov k nám. Všetci sa určite veľmi tešíme na pokračovanie projektu a dúfame, že sa žiaci zapoja v čo najväčšom počte.

Školské kolo olympiády v anglickom jazyku

Počas posledného novembrového týždňa sa na našej škole uskutočnilo školské kolo olympiády v anglickom jazyku. Žiaci si mohli svoje vedomosti otestovať v dvoch kategóriách. Hoci písomná časť nebola najjednoduchšia, všetci zúčastnení ju zvládli a spomedzi starších žiakov nás v okresnom kole bude zastupovať žiačka 9.B triedy Petra Mizeráková. Petra obhájila v školskom kole prvenstvo i minulý rok a v okresnom kole obhájila vynikajúce druhé miesto.

Po prvý raz v histórii sa olympiáda konala online. Žiaci museli dokázať, že angličtinu ovládajú na veľmi vysokej úrovni v náročných úlohách. Gramatika i opisovanie obrázkov, či tvorba príbehov dali každému zabrať. Veľmi nás teší, že do olympiády sa zapojilo množstvo žiakov. Angličtina je totiž najpoužívanejším jazykom sveta a dohovoria sa ňou takmer v každom kúte sveta. Všetci budeme napäto očakávať ako dopadne okresné kolo súťaže a Petre budeme držať palce.

Záhrada, ktorá okrem iného aj učí

Už na začiatku školského roka zavládol na našom školskom dvore nevídaný ruch. Pokým bolo počasie priaznivé, žiaci i učitelia pridali svoje ruky k dielu, aby prostredie, v ktorom sa učíme a trávime čas bolo opäť o niečo krajšie a atraktívnejšie. Výhľad na vrchy Považského Inovca a údolie Váhu, sme doplnili niekoľkými zaujímavými prvkami.

Nový pocitový chodník využíva dotyk, chôdzu naboso pre lepšie vnímanie prírodných materiálov. Na vlastných nohách sa môžete presvedčiť o tom, aký je rozdiel medzi kráčaním po drobných kameňoch, piesku či dreve.

Pocitový chodník nás zavedie až k Artušovmu kruhu. Tento priestor nebude slúžiť na žiadne rytierske bitky, ako by mohlo z názvu vyplývať. Ohnisko, ktoré sa nachádza v jeho strede nám bude slúžiť najmä na opekačky. Posedenie, ktoré sa bude nachádzať okolo neho nám v letných mesiacoch môže nahradiť triedu. Veď kto by sa predsa nechcel učiť v prírode?

Maličké domčeky, ktoré uvidíte v okolí poslúžia rozličným druhom hmyzu ako príbytok. Hmyzí hotel nám pomôže prilákať užitočný hmyz. Domov si v ňom možno nájsť aj nejaké ohrozené druhy.

Online stretnutie s pánom Danielom Hevierom

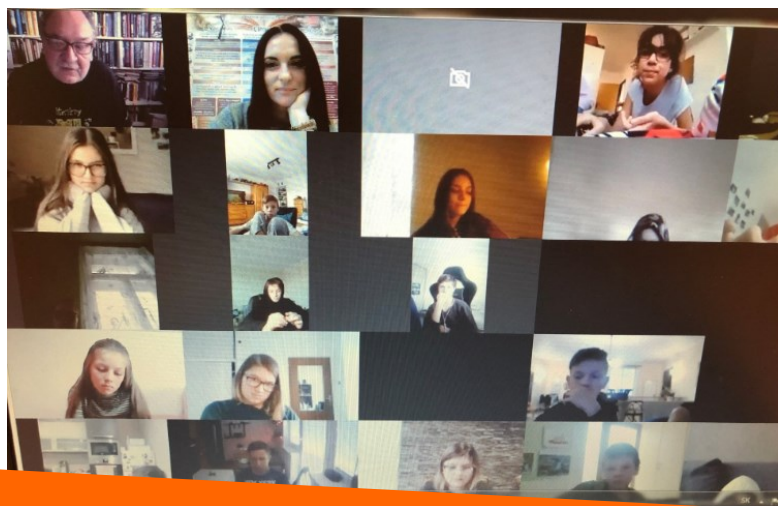
Dištančné vzdelávanie v utorok 1. decembra 2020 nebolo pre žiakov siedmeho ročníka celkom obyčajné...

Naše pozvanie na online hodinu prijal slovenský básnik, textár, prekladateľ, prozaik, dramatik, scénarista, výtvarník, autor literatúry pre deti a mládež – Daniel Hevier.

Siedmakov, ktorí práve preberali texty populárnych slovenských piesní, uviedol do tajov tvorenia textu piesne, zaspomínal na populárnych slovenských a českých spevákov, s ktorými pracoval alebo stále pracuje.

Porozprával o zážitkoch z profesijného života, predstavil zo pár aktuálnych kníh, prezradil nám čomu sa venuje práve teraz a pohotovo odpovedal na otázky žiakov.

Všetkých nás prekvapil entuziazmom, rečníckym prejavom, zápalom pre svoju pisateľskú tvorbu, ale najmä časom, ktorý venuje mladým na ceste k ich osobnému rozvoju.

Vianočná angličtina

Každoročne sa na posedných hodinách angličtiny, ktoré nás delia od vianočných prázdnin rozprávame o tom, ako ľudia prežívajú tieto sviatky v iných krajinách. Rozoberáme naše vlastné tradície a učíme sa rôzne užitočné slová, ktoré nám pomôžu zachytiť tú pravú vianočnú atmosféru aj v cudzom jazyku. A keďže tohto roku bola situácia zložitejšia a všetci sme predvianočný čas trávili doma, rozhodli sme sa, že túto špeciálnu hodinu sprostredkujeme našim šiestakom aj cez obrazovky ich počítačov. Naši šiestaci sa včas pripravili a nezabudli si k počítačom vziať ani najrôznejšie koláče, čaj alebo kakao. Mrzelo nás iba to, že sme sa o všetky dobroty nemohli podeliť s ostatnými. Na budúci rok si takúto hodinu už určite užijeme všetci spoločne v škole.

Mikuláš, Mikuláš, čo v tom vreci pre mňa máš?

Kde sa vzal, tu sa vzal, v pondelok ráno nám na triedu zaklopal. A ktože to bol? Bol to predsa Mikuláš a priniesol so sebou aj plné vreca sladkostí. S ním prišiel anjel a i čert.

Ten, kto neposlúchal, triasol sa od strachu. Naopak, ten, čo doma sekal dobrotu tešil na sladké prekvapenie. No a ako to už býva, aj tento raz bol Mikuláš zhovievavý. Prižmúril obe oči a každému z vreca niečo podaroval. Nezabudol však pripomenúť, že o rok sa vráti späť (ak budú všetci dobrí a poslušní) a odmení vraj skutočne už iba také deti, ktoré sa budú vzorne učiť po celý rok, doma budú rodičom pomáhať, učiteľov zdraviť a k spolužiakom iba pekne sa správať.

Tohto roku však Mikuláš s čertom a anjelom nezabudli obísť ani učiteľov, pani kuchárky či pani upratovačky. Aj ich sa pýtali, či dobre učili a neboli zbytočne prísni. Pani kuchárov sa spytovali, či tak varili, aby všetkým chutilo. A keďže všetci traja, Mikuláš s anjelom aj čertom spokojní boli, opäť všetkých odmenili.

Všetci veríme, že Mikuláš si to do budúceho roka nerozmyslí a opäť ho kroky dovedú na našu základnú školu. Veď všetci isto vieme, že u nás nájde iba výborných žiakov, dobrých učiteľov a milé pani kuchárky a upratovačky.

Mikuláš na prvom stupni. Keďže všetci boli poslušní a niektorí si pre neho prichystali i básničku, obdaroval Mikuláš všetkých. Čert vraj podľa očítých výpovedí uhlie nedal nikomu.

Mikuláš sa prišiel pozrieť i na dištančnú výučbu. Vraj už sladkosti rozdáva aj virtuálne!

Pochvalu si zaslúžil každý, kto na hodine pracoval. Mikuláš si svoje zistenia zapísal a bude sa nimi riadiť na budúci rok.

Básnické črevo

V Melčiciach hej-hola,
stojí naša skvelá škola.
Chodil do nej aj Ján Smrek,
lepšej školy veru niet.

Chodím do nej s úsmevom,
len teraz sa zavrelo.
Na druhom stupni veselo býva,
len teraz tichom a prázdnotou
zíva.

Prvý stupeň ten sa má
pod dubmi sa naháňa.
A my doma sedíme,
dištančne sa učíme.

Všetci tajne dúfame,
že sa opäť stretieme,
s učiteľmi kamarátmi,
do lavíc si sadneme.

(Lukáš Fabian)

Už tu stojí zopár rokov,
mám do nej len pár krokov.
Je to škola plná tried,
takej vo svete veru niet.

Tá naša je totiž babka,
Pýtate sa prečo ?
No, vychovala nielen žiakov,
ale priam už aj žiacke pravnú-
čatká.

Naučila mnohé deti,
ako písať,
že čas letí,
že dva plus dva sú štyri
a že vo fyzike sa poučka nikdy
nemýli.

Nádherná je škola naša,
ak to deti neviete,
príd'te,
nakuknite cez okienko
a hneď sa to dozviete.

(Maroš Hajdú)

Škola volá

Každé ráno budík zvoní.
Čo to zasa deje sa?
No veď už je sedem hodín.
Do školy obliekam sa.

Po raňajkách schmatnem tašku,
chcem si zbalit' učebnice.
Zrazu zist'ujem vec ťažkú,
že zmizli z mojej police.

V tom sa pozriem do batohu,
to je dobrá novinka.
Zbalila mi všetko znovu
Moja dobrá maminka.

Bežím rýchlo na autobus,
veď z domu to je cesty kus.
Na zastávke na mňa čaká môj bratranec Adamko,
už zďaleka na mňa kričí: „Vaneska, dobré ráno!“

V autobuse ticho sedím
a počúvam muziku,
Na prvú hodinu sa teším,
lebo máme fyziku.

(Vanesa Krajčíková)

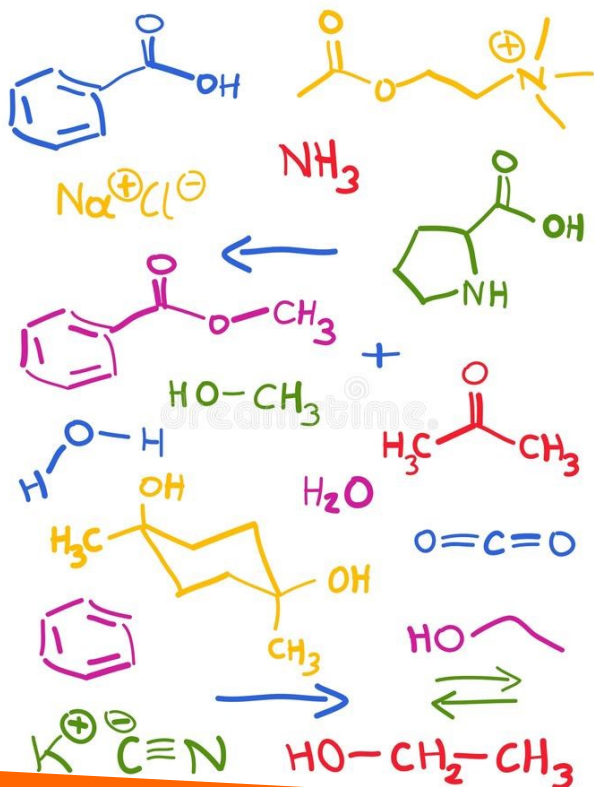
ZŠ s MŠ Jána Smreka Melčice-Lieskové

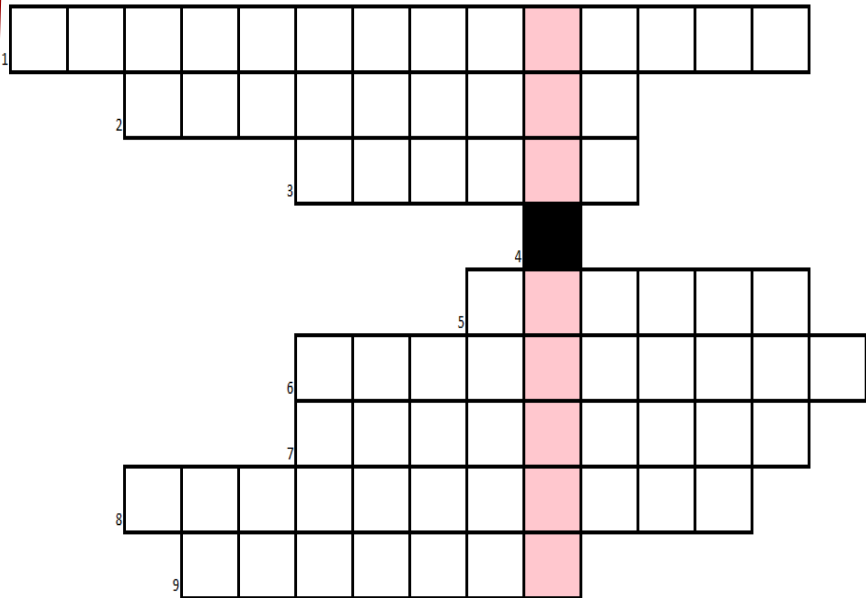
Chémia

Pýtaš sa, kde by bol svet bez chémie?
Bez nej ani riad sa neumyje.
Nepoznali by sme fotografie.
Nevedeli by sme, čo sa v minerálke pije.
Nebolo by sérum proti jedu zmije,
ktoré vyrobili žiaci farmácie.
Dúfam, že sa ti to do pamäti vryje,
že svet celý stratený je,
že nemá zmysel bez chémie.

(Jakub Milko)

Tajnička

1. Náš materinský jazyk je...
2. Štúrovský básnik, ktorého prezývali aj Divný Janko.
3. Najdlhšia ľúbostná báseň od autora A.S.
4. X
5. Vybrané slovo po S, ochorenie.
6. S akým vyučovacím predmetom sa spája logika?
7. Na tomto predmete sa učíme o vodstve, pohoriach, hospodárstve...
8. Kto v roku 863 prišiel na veľkú Moravu?
9. Najznámejší slovenský zbojník.

(Karin Kollárová, 9.B)

Máte pre náš časopis nejaké nápady, články, básničky, obrázky, tajničky... ?

Ak áno, pošlite nám ich.

Potešíme sa akémukoľvek výtvoru, ktorý budeme môcť uverejniť.

Naša mailová adresa je:

predtabulou@gmail.com

Redakčná rada:

Karolína Kopuncová (6.A)

Lucia Plesnivá (6.A)

Patrícia Hurtoňová (6.A)

Natália Kopuncová (6.A)

Markéta Margetínová (6.A)

Timea Tuhárska (6.A)

Odborná spolupráca a grafický dizajn:

Mgr. Radovan Vaško

*Ďakujeme za spoluprácu: Mgr. Janka Lančaričová, Mgr. Martina Drdáková,
Mgr. Tatiana Vitková Maršáľková, Mgr. Andrea Škutová*

ZŠ S MŠ MELČICE-LIESKOVÉ

